

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 15.5.2006
COM(2006) 210 végleges

2006/0069 (CNS)

Javaslat:

A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2002/38/EK irányelvnek a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokra és egyes elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó hozzáadottérték-adó alkalmazási időszakát illető módosításáról

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK

Jelentés a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokra és egyes elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó hozzáadottérték-adóval kapcsolatos rendelkezések tekintetében a 77/388/EGK irányelv módosításáról és átmeneti módosításáról szóló, 2002. május 7-i 2002/38/EK TANÁCSI IRÁNYELVRŐL

(előterjesztő: a Bizottság)

INDOKLÁS

1) A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat okai és célkitűzései**

A rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokra és egyes elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó hozzáadottérték-adóval kapcsolatos rendelkezések tekintetében a 77/388/EGK irányelv módosításáról és átmeneti módosításáról szóló, 2002. május 7-i 2002/38/EK tanácsi irányelv (az úgynevezett elektronikus kereskedelemre vonatkozó HÉA-irányelv) számos olyan rendelkezést tartalmaz, melyek 2006. június 30-án hatályukat veszítik, hacsak nem kerülnek meghosszabbításra.

Az irányelv létrehozásakor az volt a szándék, hogy a Tanács vizsgálja felül az e szolgáltatások nyújtásának helyszínére vonatkozó rendelkezéseket és egyes EU-n kívüli üzleti vállalkozásokat segítő intézkedéseket az alkalmazás első három évének lejáratára előtt, a Bizottság javaslata alapján, szükség szerint pedig módosítsa vagy hosszabbítsa meg azok hatályát. A felülvizsgálat alapja a Bizottság egy, a Tanács számára készített jelentése, melyet ennek megfelelően mellékelnek e javaslathoz. Ha a Tanács időben elfogadta volna a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyéről (COM (2005) 334) és a hozzáadottértékadó-kötelezettségek egyszerűsítéséről szóló (COM (2004) 728) bizottsági javaslatokat, nem lenne szükség a szóban forgó rendelkezések hatályának meghosszabbítására, mivel ezek az általánosabb javaslatok a 2002/38/EK irányelv céljainak hosszú távú megvalósítását biztosító intézkedéseket tartalmaznak. A Tanácson belül a tagállamok lassú jogalkotási tempója azonban azt vonja maga után, hogy ezek a változások nem kerülnek bevezetésre a 2002-es intézkedések hatályvesztése előtt. Annak érdekében, hogy a rendelkezések ne veszítsék hatályukat ebben az évben – amely megoldás senki számára nem lenne kívánatos –, a Bizottság kénytelen lesz hatályuk átmeneti meghosszabbítását javasolni.

A 2002. évi irányelv fő célkitűzése jól körülhatárolt volt: a HÉA-ra vonatkozó jogi szabályozás egyik alaprendelkezésében nyilvánvalóan megállapítható hiányosság pótlása. A hatodik HÉA-irányelv létrehozásakor még nem számoltak az elektronikusan nyújtott szolgáltatásokkal, így a 2002. évi változások előtti állapotot tükröző rendelkezések alkalmazása ellentmondásos eredménnyel járt. Nem csak azt mulasztották el, hogy a harmadik országban székhellyel rendelkező gazdasági szereplők által elektronikusan nyújtott szolgáltatásokat megadóztassák, hanem az európai üzleti vállalkozásokat kötelezték valamennyi ilyen szolgáltatás megadóztatására, függetlenül a vevő székhelyétől. Ez az eredmény ellentétes a HÉA számára központi jelentőséggel bíró semlegesség elvével, melynek azt kell biztosítania, hogy az adó „nem torzítja a verseny feltételeit, és nem akadályozza az áruk és a szolgáltatások szabad mozgását” (a HÉA-ról szóló 67/227/EGK első tanácsi irányelv).

A kérdés azt volt, hogy *hol* kell megadóztatni ezeket a szolgáltatásokat. A HÉA árukra és szolgáltatásokra vonatkozó általános fogyasztási adó, amely alóli bármilyen mentesség külön rendelkezést igényel. Amikor a technológiában vagy a kereskedelmi gyakorlatban bekövetkezett változások miatt hézagok keletkeztek az alkalmazási területben, ezt a problémát mindig orvosolták.

Az irányelv egyszerűsített nyilvántartási és jelentéstételi kötelezettségeket foglalt

magában abból a célból, hogy elősegítse az EU-n kívüli gazdasági szereplők előírásoknak való megfelelését és lehetővé tegye számukra, hogy egyetlen, szabadon választott európai adóhatósággal álljanak kapcsolatban. Ez a rendelkezés lényeges elmozdulást jelentett attól a meglévő rendszertől, amelyben az adófizetőket arra kérték, hogy minden olyan adóhatósággal vegyék fel a kapcsolatot, amelynek joghatósága alá tartoztak adóköteles tevékenységei. Bár a rendelkezés alkalmazási területe a nem letelepedett, elektronikus szolgáltatásnyújtókra korlátozódott, a HÉA-ra vonatkozó rendelkezéseken belüli újszerűsége hozzájárult egy olyan felülvizsgálati záradék beillesztéséhez, mely arra kötelezte a Bizottságot és a tagállamokat, hogy három éven belül vizsgálják felül a kérdést. A Bizottság Tanácsnak címzett jelentéséből az a következtetés vonható le, hogy a 2002. évi irányelv kielégítő módon működött és elérte célját. Meghosszabbításra vagy helyettesítésre vonatkozó döntés hiányában az irányelv legfontosabb rendelkezései hatályukat veszítik, az elektronikusan nyújtott szolgáltatásokra pedig ugyanazok a szabályok vonatkoznak majd, mint amelyek a 2003-as módosítások előtt voltak érvényben. E helyzet elkerülése céljából a Bizottság azt javasolja, hogy az idén hatályukat veszítő meglévő rendelkezések hatályát hosszabbítsák meg 30 hónappal, azaz 2008. december 31-ig. Így elegendő idő marad a fentiekben említett két javaslat elfogadásához, a tagállamok számára pedig ahhoz, hogy elvégezzék az infrastruktúrát érintő szükséges változtatásokat.

E javaslat azt is biztosítja, hogy a HÉA céljából az elektronikusan nyújtott szolgáltatások külföldi gazdasági szereplőinek nyilvántartásához szükséges, tagállamok közötti információcserére és a HÉA-bevételeknek a megfelelő tagállamok közötti elosztására vonatkozó 1798/2003/EK tanácsi rendelet rendelkezései hatályban maradnak, mivel a 2002/38/EK irányelvhez kapcsolódnak.

- **Általános háttér**

A 2002/38/EK tanácsi irányelv bevezetésének elsődleges célja az volt, hogy megszüntesse a 6. HÉA-irányelvnek azt a nemkívánatos és nem szándékolt hatását, hogy az EU-n belüli üzleti vállalkozásoknak olyan körülmények között kellett kivetniük és beszédniük a HÉA-t, ami miatt versenyhátrányba kerültek a harmadik országokból származó szolgáltatásokkal kapcsolatos műveletekkel szemben.

Az irányelv teljesítette ezt a célkitűzést. Jelenleg az EU-n belüli és kívüli gazdasági szereplők közötti egyensúly nem jelent problémát a HÉA-t illetően és senki nem kívánna visszatérni az irányelv elfogadása előtti állapothoz.

Bár nem ez volt az elsődleges célkitűzése, az irányelv hozzájárult a tagállamok adóbevételeihez. A különös szabályozás keretében nyilvántartásba vett, EU-n kívüli gazdasági szereplők által beszédett és kifizetett adón kívül valószínűleg a Közösségben székhelyet létesítő üzleti vállalkozásokra jutó összegek is jelentősek. A végösszeget azonban nehéz számszerűsíteni, mivel számos oka lehet, amiért egy vállalat úgy dönt, hogy az EU-ban alapít székhelyet, továbbá gyakorlatilag lehetetlen pontosan felismerni az irányelv hatálya alá tartozó különleges szolgáltatásokból származó HÉA-bevételeket a nyilvánosságra hozott jövedelemstatisztikákban. Az adóbevételekre gyakorolt további hatás azon meglévő EU-n belüli üzleti vállalkozások HÉA-jának tulajdonítható, melyeket az irányelv elfogadását követően többé semmi nem ösztönözött arra, hogy a Közösségen kívülre helyezték át tevékenységüket versenyképességük megőrzése érdekében. E három tényező együttes hatása megerősíti, hogy szükségszerű

a rendelkezések hatályának meghosszabítása.

Az irányelv elfogadása óta eltelt három évben kiteljesedett és bonyolultabbá vált a B2C-letöltések és az on-line szolgáltatások piaca. Az IFPI (Hanglemezkiadók Nemzetközi Szövetsége) adatai szerint a digitális terjesztésű zenei eladások 2005-ben megháromszorozódtak. A jogvédelemhez és az illegális letöltésekhez kapcsolódó szabályozási és jogi kérdések tisztázása például folyamatban van. A jövőbeli adóztatással kapcsolatos bizonytalanság visszalépés lenne, melyet csak a meghosszabbítást célzó intézkedés oldhat fel.

Ha elmaradna az intézkedések hatályának meghosszabítása, az nem csak bizonytalanságot teremtené, de újra felszínre hozná az üzleti tevékenységek áthelyezése miatti aggodalmakat, melyek a 2002-ben elfogadott változások kiváltó okai között szerepeltek.

- **A javaslat tárgykörében meglévő rendelkezések**

Egyszerűen a meglévő 2002/38/EK irányelv hatályának meghosszabításáról van szó. Az ez évben hatályukat veszítő rendelkezések a már említett két javaslat – COM (2004) 728 és COM (2005) 334 – elfogadását követően tartósan újra hatályosulnak. Ezek az intézkedések az adminisztratív kötelezettségek egyszerűsítésének és általában a szolgáltatások adóztatási helyszínének kérdésével foglalkoznak. Főleg a kiterjedt alkalmazási terület miatt volt a vártnál lassúbb az előrelépés a jogalkotás terén. Előreláthatólag a közeljövőben kerülnek elfogadásra, de mégsem kellő időben, azaz nem a 2002. évi irányelv hatályvesztését megelőzően.

A javasolt két intézkedés együttesen fogja biztosítani a HÉA elektronikusan nyújtott szolgáltatásokra történő kellően hosszútávú alkalmazását, a 2002/38/EK irányelv 5. cikkében meghatározott célokkal összhangban.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel**

A rendelkezések, amelyek hatályának meghosszabbítását javasolják, teljes mértékben összhangban vannak az EU 6. HÉA-irányelvben megállapított HÉA-politikájával. A 2002-es eredeti irányelvre a 6. irányelv alkalmazási területének azon hiányossága miatt volt szükség, mely a technológiai változásokból és az adó következetes alkalmazása biztosításának igényéből eredt.

2) AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓ ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció**

A konzultáció módszerei, a megcélzott főbb ágazatok és a válaszadók általános bemutatása

A Fiscalis-programhoz kapcsolódóan az elmúlt három évben a 2002-es irányelv működésének ellenőrzéséről rendezett két szemináriumon valamennyi tagállam és az érintett gazdasági szereplők többségének képviselői is részt vettek.

A válaszok összefoglalása és figyelembevételük módja

Az adófizetők és az adóhatóságok közötti kapcsolat kényes természete miatt nem helyénvaló az e párbeszéd során elhangzott egyéni felszólalások kiemelése. Valamennyi fontos, felvetett kérdésre kitér azonban a Bizottság Tanácsnak címzett jelentése.

- **A szakvélemények összegyűjtése és felhasználása**

Külső szakértők bevonására nem volt szükség.

- **Hatásvizsgálat**

A Bizottság számára az egyedüli egyéb lehetőség az lett volna, ha megengedi a 2002-es rendelkezések hatályvesztését.

A Bizottság Tanácsnak címzett jelentéséből kitűnik, hogy ez miért nem volt reális lehetőség.

3) A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **A javasolt intézkedés összefoglalása**

A javaslat meghosszabbítja a 2002/38/EK tanácsi rendelet 1. cikkében előírányzott alkalmazási időszakot, biztosítva ezáltal, hogy egyes elektronikus úton nyújtott szolgáltatások és a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatások megfelelő adóztatására elfogadott intézkedések érvényben maradjanak.

- **Jogalap**

A Szerződés 93. cikke és a 2002/38/EK tanácsi irányelv.

- **A szubszidiaritás elve**

A javaslat a Közösség kizárólagos hatáskörébe tartozik. A szubszidiaritás elve ennél fogva nem alkalmazandó.

- **Az arányosság elve**

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következő ok(ok) miatt:

A javaslat a 6. HÉA-irányelvben meghatározott egyik meglévő intézkedés alkalmazási időszakának egyszerű meghosszabítását célozza. Nincs egyéb ésszerű választási lehetőség.

A 2002-ben elfogadott intézkedések mind a tagállamok, mind az érintett üzleti vállalkozások számára kielégítően működtek. Nincs olyan alternatív lehetőség, melynek segítségével hatékonyabban el lehetne érni az eredeti intézkedés célkitűzéseit.

- **Eszközök kiválasztása**

Javasolt jogi eszköz: irányelv.

Egyéb eszközök a következő ok(ok) miatt nem lenne(lennének) megfelelő(ek):

E javaslat meghosszabbítja egy irányelv keretében már életbe léptetett rendelkezés alkalmazási időszakát. Nincs egyéb választási lehetőség e célkitűzés eléréséhez.

4) KÖLTSÉGVETÉSI VONATKOZÁSOK

A javaslat nincs számszerűsíthető hatással a Közösség költségvetésére.

5) TOVÁBBI INFORMÁCIÓK

- **Felülvizsgálati/módosító/megszüntetési záradék**

A javaslat módosító záradékot tartalmaz.

- **Megfelelési táblázat**

A tagállamoknak az irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szövegét, valamint a rendelkezések és ezen irányelv közötti megfelelési táblázatot át kell adniuk a Bizottságnak.

Javaslat:

A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2002/38/EK irányelvnek a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokra és egyes elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó hozzáadottérték-adó alkalmazási időszakát illető módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 93 cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára¹,

tekintettel az Európai Parlament véleményére²,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére³,

mivel:

- (1) A rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokra és egyes elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó hozzáadottérték-adóval kapcsolatos rendelkezések tekintetében a 77/388/EGK irányelv módosításáról és átmeneti módosításáról szóló, 2002. május 7-i 2002/38/EK tanácsi irányelv 5. cikkében előírt vizsgálat elvégzésre került.
- (2) A felülvizsgálat figyelembevételével helyénvaló, hogy – a belső piac megfelelő működése érdekében és a versenyfeltételek torzulása folyamatos kiküszöbölésének biztosítása céljából – a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokra és egyes elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó hozzáadottérték-adóra vonatkozó előírásokat 2008. december 31-ig alkalmazzák.
- (3) A 2002/38/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2002/38/EK irányelv 4. cikke helyébe a következő szöveg lép:

„Az 1. cikket 2008. december 31-ig kell alkalmazni.”

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² HL C [...], [...], [...] o.

³ HL C [...], [...], [...] o.

2. cikk

1. A tagállamok legkésőbb 2006. június 30-ig elfogadják és kihirdetik az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényeket, rendeleteket és adminisztratív előírásokat. Haladéktalanul eljuttatják a Bizottsághoz az említett rendelkezések szövegét, valamint az említett rendelkezések és ezen irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot.

Ezeket a rendelkezéseket 2006. július 1-jétől kell alkalmazniuk.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy ilyen hivatkozással együtt kell megjeleníteniük, amikor hivatalosan kihirdetésre kerülnek. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

2. A tagállamok eljuttatják a Bizottsághoz nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő [...] napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

*a Tanács részéről
az elnök*

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK

Jelentés a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokra és egyes elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó hozzáadottérték-adóval kapcsolatos rendelkezések tekintetében a 77/388/EGK irányelv módosításáról és átmeneti módosításáról szóló, 2002. május 7-i 2002/38/EK TANÁCSI IRÁNYELVRŐL

1. HÁTTÉR

A 2002/38/EK irányelv előírja a Bizottság számára, hogy 2006. június 30-ig készítsen jelentést az irányelv működéséről és szükség esetén javasolja alkalmazási módjának megváltoztatását vagy alkalmazhatóságának meghosszabbítását. Ez a jelentés az első kötelezettségnek tesz eleget. A Bizottság javasolja továbbá az irányelv alkalmazásának 2008. végéig történő meghosszabbítását. A meghosszabbításra vonatkozó javaslat indokolásával való párhuzamosság elkerülése érdekében a jelentés az irányelv gyakorlati hatására és gyakorlati működésére összpontosít.

A 2002-ben hozott intézkedések értelmében az EU vált az első adóhatósággá az elektronikusan nyújtott szolgáltatásokat illetően, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) által kidolgozott elvekkel összhangban⁴. Az OECD-nek az elektronikus kereskedelem adóztatására vonatkozó, 1998-ban Ottawában elfogadott elvei azt írják elő, hogy alkalmazásuk esetén a fogyasztási adóknak (mint a HÉA) a fogyasztás szerinti ország adózásában kell megjeleníteniük.

E felülvizsgálat az irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatásokra, az adóigazgatás gyakorlati kérdéseire és hosszabb távú működési keretére terjed ki.

2. A JELENTÉS HATÁLYA

2.1. Elektronikusan nyújtott szolgáltatások

Az irányelv L. mellékletében szereplő, elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat „a 9. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett elektronikus úton nyújtott szolgáltatások szemléltető listájaként” jelenítik meg és a következő példákat említik:

Webhelyszolgáltatások biztosítása, webhosting, programok és felszerelések távkarbantartása.

Szoftverellátás és frissítés.

Képek, szövegek és információk, valamint adatbázis-hozzáférés biztosítása.

⁴

Az elektronikus kereskedelemre vonatkozó ottawai adózási keretfeltételek:
<http://www.oecd.org/dataoecd/45/19/20499630.pdf>

Zenék, filmek és játékok biztosítása, ideértve a szerencsejátékokat, valamint a politikai, kulturális, művészeti, sport-, tudományos és szórakoztató műsorszolgáltatások és események biztosítása.

Távoktatás.

Az L. melléklet hozzáteszi, hogy az egyszerűen elektronikus levélben történő kommunikáció önmagában nem jelent elektronikus úton nyújtott szolgáltatást.

Ha az illusztrációk nem is tűnnek véglegesnek, ezt a kiterjedtség szükségességével kell egyensúlyozni annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások területén megjelenő lehetséges innovációt.

Ez a szövegrész kibővült a HÉA bizottság iránymutatásaival, melyek végül tanácsi rendelet részeként kerültek végrehajtásra⁵.

E megközelítés sikeresen biztosította, hogy a szóban forgó szolgáltatások egyértelműen kijelölésre kerülhessenek. Az új fejlesztések nem okoztak problémát és nincs szükség további intézkedésekre ebben a szakaszban.

2.2. Műsorterjesztés

Az elektronikusan nyújtott szolgáltatásokhoz hasonlóan az irányelv a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokra is kiterjed, az ez utóbbiakra vonatkozó adózás helyét pedig megváltoztatta. Az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat biztosító, nem letelepedett gazdasági szereplőkre vonatkozó különleges intézkedések ez esetben nem alkalmazhatók; a nem letelepedett műsorterjesztőknek pedig minden olyan tagállam nyilvántartásában szerepelniük kell, amelyben adóköteles tevékenységet folytatnak.

Bár nem okozott problémát a műsorterjesztés fogalommeghatározása, az elmúlt években az elektronikusan nyújtott szolgáltatások tág kategóriájától való megkülönböztetés elmosódott. A „podcasting”, az igény szerinti videószerzés („video-on-demand”), a „streaming” és a digitális műsorterjesztés elterjedése azt jelenti, hogy a tartalom több módon is elérhető. Hasonló tartalom szolgáltatható interneten, interaktív és hagyományos műsorterjesztő hálózatokon vagy 3G-hálózatokon keresztül.

Egyre nehezebbé válik az adózásbeli különbségek megindoklása, mivel a műsorszolgáltatás, a távközlés és az elektronikusan nyújtott szolgáltatások összefonódnak. A hatodik irányelvben a műsorterjesztésre történő hivatkozások a jogalkotóknak egy kevésbé fejlett technológia korában megfogalmazott szándékát fejezték ki. Az ebből következő versenyhiányon kívül, mely idővel valószínűleg növekedni fog, nehéz előre látni, hogy az egyre kifinomultabb, most megjelenő alkalmazások hogyan igazodnak a jogalkotók szándékához, mely szándék abból az időből származik, amikor a műsorterjesztési szolgáltatások vétele sokkal egyszerűbb, esetenként helyi szolgáltatás volt⁶.

⁵ A Tanács 1777/2005/EK rendelete (2005. október 17.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 77/388/EGK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról. HL L 288., 2005.10.29., 1. o.

⁶ A műsorterjesztési szolgáltatások vételének felvétele a „show-műsorokra, színházakba, cirkuszokba, vásárokra, vidámparkokba történő belépés” c. azonos francia bekezdésbe is ezt erősíti meg.

A technológiafejlődés és az új elosztási csatornák gyors elfogadása az elmúlt három évben olyan új kérdéseket vetettek fel, melyeket az irányelv nem szabályoz. A Bizottság azonban addig nem vizsgálja meg, hogy e hatások esetében szükség van-e jogi szabályozásra, amíg nem tanulmányozta mélyrehatóbban a kérdést.

3. ADÓIGAZGATÁS A GYAKORLATBAN

A 2002. évi irányelv a szolgáltatásokat nyújtó, nem letelepedett gazdasági szereplőkre vonatkozó különleges intézkedéseket bevezető innovatív intézkedés volt. A HÉA-beszédésre vonatkozóan új fogalmakat és eljárásokat vezetett be. Ezen újítások hatással voltak az üzleti életre és az adóhatóságokra is. Ezen kívül felmerültek olyan aggályok, hogy az elektronikus kereskedelem központi elemét képező technológia és jegyzőkönyvek összeférhetetlenek lehetnek az adóbeszedéssel, sőt, megkérdőjeleződött a HÉA mint az árukra és szolgáltatásokra kivetett általános fogasztási adó életképessége is.

Mint azt a tapasztalat mutatta, ezek az aggályok megalapozatlanok voltak, a rendszer napi működésében kevés fennakadás történt. Ez valójában lényeges előfeltétel kellene, hogy legyen változatlan formában történő fennmaradásához.

A sok új szempont miatt az adó részletes végrehajtása különös figyelmet igényelt. A Bizottság szolgálatai szorosan együttműködtek az adóhatóságokkal és egyéb érdekelt felekkel. A két Fiscalis-szemináriumon kívül ez számos kereskedelmi szereplővel – beleértve a szaktanácsadókat és az infrastruktúra-szolgáltatókat – való kapcsolattartást foglalt magában. A Bizottság szolgálatai az elektronikus kereskedelemre vonatkozó adózási kérdésekkel kapcsolatban az OECD-vel is együttműködtek, különösen az igénybevétel helyszínének meghatározására vonatkozó iránymutatások kidolgozását illetően.

Ez hasznosnak bizonyult az irányelv működésének vizsgálata és az esetleges nehézségek feltárása során. Általános működésüket illetően a rendelkezések teljesítették célkitűzéseiket és nincs sürgetően szükség a jogszabályok megváltoztatására, alkalmazási idejük meghosszabbításán kívül. Másrészt nehéz volt előre látni a részletes végrehajtási szempontokat és nem meglepő, hogy néhány kérdésre ki kell térni egy általános felülvizsgálat keretében.

A Bizottság két Fiscalis-szemináriumot szervezett a folyamat támogatása érdekében. Az első az új rendelkezések bevezetésében és alkalmazásában segítette a tagállamokat. A második szeminárium, melynek megrendezésére 2004-ben került sor, az új rendelkezések működését elemezte és az esetleges működési zavarokért felelős tényezőket próbálta feltárni. Mindkét szeminárium alkalmával az érintett üzleti szférát és az elektronikus kereskedelem egyéb szabályozási tényezőivel foglalkozó ügynökségeket képviselő felszólalók értékes információkat szolgáltatottak.

3.1. Az egyablakos ügyintézési rendszerrel való kapcsolat

A Bizottság és a tagállamok számára hamarosan világossá vált, hogy az új, egyetlen azonosítópont nemcsak az elektronikusan nyújtott szolgáltatások esetében működött jól, de ígéretes modell volt a Közösségen belüli kereskedelemben feltárt jónéhány problémás kérdés kezelésére is. Ez volt az egyablakos ügyintézés („one stop

scheme”, OSS) eredete, mely a HÉA-kötelezettségek egyszerűsítését célzó, kiterjedt javaslat központi eleme⁷. Ez szélesebb körű alkalmazást irányoz elő, mint az elektronikus kereskedelmi szolgáltatási rendszer hatálya alá tartozó alkalmazás.

Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatórendszer nem minden szempontját tekintették mérhetőnek egy lényegesen nagyobb platform számára. A javasolt OSS-modell több szempontból is eltérő, különösen az adófizetés kezelését illetően, a legtöbb célt tekintve viszont általában hasonló.

Az OSS keretében végzett tevékenységek volumene sokszorososa lesz az elektronikus kereskedelmi szolgáltatórendszerek esetében megszokottnak. Nem lenne hatékony mindkét rendszer működtetése, így az a cél, hogy az elektronikus kereskedelmi rendszer beleolvadjon az OSS-be.

Az OSS-re vonatkozó javaslat 2006. július 1-jei hatálybalépést határozott meg, mely egybeesik az elektronikusan nyújtott szolgáltatásokról szóló irányelv hatályának megszűnésével. A Bizottság által vártnál azonban sokkal lassabban halad előre az ügy a Tanácson belül. Ez vonatkozik a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó javaslatra⁸ is, melynek esetében a végrehajtást szintén 2006. július 1-jére irányozták elő, hogy ezáltal biztosítva legyen az igénybevétel helyszínére vonatkozó 2002/38/EGK irányelv jelenleg érvényes szabályainak folytonossága.

E változások hatályba lépéséig meg kell hosszabbítani az adózás helyére vonatkozó meglévő különös szabályozás és előírások érvényességét. Ezen kívül, ha nem újítják meg a rendelkezéseket, az eredeti problematikus adózási kérdések újra felszínre kerülnek. A 2003. évi változásokhoz zökkenőmentesen alkalmazkodtak, így az iparban nem támadtak komoly nehézségek. Egy adórendszert érintő robbanásszerű változás – mint a 2003-at megelőző helyzethez való visszatérés – nem lenne kívánatos sem a szolgáltatásnyújtók, sem az adóhatóságok számára.

3.2. A napi működtetésre vonatkozó kérdések

Az irányelv végrehajtásakor aggályok támadtak a Közösségbe elektronikusan nyújtott szolgáltatásokat értékesítő, Európán kívüli vállalatok adminisztratív és megfelelési nehézségeit illetően. Idővel bebizonyosodott azonban, hogy ezen aggályok többsége megalapozatlan volt.

A legtöbb Európán kívüli vállalat számára a változások nem eredményeztek megfelelési kötelezettségeket. A vállalkozási kereskedelem (B2B) nagyrészt on-line elektronikusan nyújtott szolgáltatásokat jelent, melynek esetében a megfelelés az európai vevő feladata. Az e szolgáltatásokat igénybe vevő üzleti vállalkozások hazai adóhatóságuknak kell, hogy megfizessék a HÉA-t.

⁷ COM(2004) 728. Javaslat a hozzáadottértékadó-kötelezettségek egyszerűsítése végett a 77/388/EGK irányelv megváltoztatásáról szóló tanácsi irányelvre; javaslat a nem az adott ország területén, hanem más tagállamban letelepedett adóalanyoknak a 77/388/EGK irányelvben biztosított hozzáadott-értékadó visszatérítés részletes szabályainak megállapításáról szóló tanácsi irányelvre; javaslat tanácsi rendeletre az 1789/2003/EK rendeletnek az igazgatási együttműködési megállapodások bevezetésének tekintetében történő módosításáról, az egyablakos ügyintézési tervvel és a hozzáadott-értékadó-visszatérítési eljárással összefüggésben.

⁸ COM(2005) 334. Módosított javaslat a 77/388/EGK irányelvnek a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye tekintetében történő módosításáról.

Csak akkor veszi kezdetét az adókötelezettség, ha az Európán kívüli vállalat nem üzleti vállalkozás vagy végső felhasználó számára nyújt szolgáltatást az EU-n belül. Annak megállapítása, hogy a vevő üzleti vállalkozás-e, általában ellenőrizhető ténykérdés és a beérkezett információk alapján úgy tűnik, nem okozott jelentős problémát, néhány egyedi esettől eltekintve.

Az adófizetésre kötelezett EU-n kívüli vállalat háromféleképpen érheti el a megfelelést. Az *első* az lenne, hogy valamely tagállamban alapít székhelyet. Ez végülis azt jelentené, hogy egy európai vállalattal megegyező alapon működjön, ami a szolgáltatásnyújtók nagy része számára a legvonzóbb lehetőség. Ezt ösztönözte valószínűleg az alkalmazandó HÉA-kulcs vonzereje, de néhány vállalat azonos arányban egyéb, nem HÉA-megfontolások alapján választotta meg székhelyét.

A meglévő rendelkezések értelmében a *második* lehetőség az lett volna a szolgáltatásokat nyújtó, nem letelepedett gazdasági szereplők számára, hogy minden olyan tagállam nyilvántartásába felvetetik magukat, amelyben adóköteles tevékenységet folytatnak, anélkül azonban, hogy az illető tagállamban székhelyet alapítanának. Kevés utalás történt arra, hogy sokan választották volna ezt a lehetőséget. Az akár 25 nyilvántartásba vétel és azonos számú különféle kötelezettség nagy valószínűséggel nem jelentett vonzó perspektívát.

A harmadik országokkal folytatott üzleti tevékenységek esetében az ésszerűtlen terhek elkerülése érdekében az irányelv *harmadik* lehetőséget is kínált, melynek értelmében lehetőség van arra, hogy egyetlen nyilvántartásba vételre kerüljön csak sor egy kiválasztott „azonosító tagállamban”, innovatív, egyszerűsített eljárások alkalmazása mellett. Ezt követően a vevő tagállamának standard adókulcsa szerint kerül sor a HÉA kivetésére és beszedésére. Végezetül ezeket a beszedett adókat az azonosító tagállam adóhatósága részére kell eljuttatni, mellékelve egy standard formanyomtatványt, melyen a különböző tagországokban végzett adóköteles tevékenységek részletei szerepelnek. Ettől függetlenül kialakításra került egy olyan rendszer, mellyel biztosítható, hogy a megfelelő tagállamba irányítsák az adóbevétel megfelelő hányadát és a megerősítéshez szükséges adatokat⁹. Adminisztratív szempontból ez a nem letelepedett gazdasági szereplőket a letelepedett, csak egy adóhatósággal kapcsolatban álló adóköteles személyéhez hasonló helyzetbe hozza.

3.3. Az adózás helyének meghatározása

Bizonyítékokat hoztak fel az adózás helyének (vagyis az a hely, ahol a vevő az irányelv értelmében székhellyel rendelkezik) esetében használt összehasonlítási alap és a tényleges igénybevétel helyszínének szigorú értelmezése közötti esetleges ellentmondást illetően. A számlázási cím általában az igénybevétel helyszínének megbízható megjelölése, de nem mindig ad megbízható eredményt az igénybevétel pusztán ellenőrzése során. Komoly problémát okozhat, hogy az irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatások egyre kevésbé helyhez kötöttek. Bizonyos körülmények között az eredmény összeütközésbe kerülhet az EU-n kívüli országok adózási jogszabályaival, mely ellentétes az irányelv szándékával. Amennyiben a tényleges igénybevétel helyszíne egy EU-n kívüli ország, felmerül az OECD-elvekkal és az

⁹

A hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről, valamint a 218/92/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. október 7-i 1798/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 264., 2003.10.15., 1 o.).

Európai Bíróságnak az irányelv területi hatályának korlátozásáról szóló esetjogával (pl. Trans Tirreno Express kontra Ufficio Provinciale Iva, C-283/84 és Kohler kontra Finanzamt Dusseldorf-Nord, C-58/04) való összhang kérdése.

Jelenleg nincs közösségi iránymutatás egy elfogadható ellenőrzési módszert illetően, különösen, ha alternatívák is léteznek. A vevők telephelyének ellenőrzésére vonatkozóan történhet valamiféle iránymutatás, különösen ha a gazdasági szereplő jóhiszeműen jár el, de ezt a probléma jelentőségének megerősítése kell, hogy megelőzze. A hatodik irányelv 29a. cikke lehetővé teszi a Tanács számára, hogy végrehajtási intézkedéseket fogadjon el és indokolt esetben ez megfelelő eszköz lehet.

3.4. Földrajzi szegmentálódás

Annak ellenére, hogy az elektronikus kereskedelmet széles körben határok nélküli tevékenységnek tekintik, valójában számos példa van arra, hogy nemzetközi gazdasági szereplők földrajzi alapon sorolják be a vevőket. Ennek több oka lehet, például kereskedelmi célok, szerzői jogi korlátozások vagy egyéb szabályozási kötelezettségek. Ez a gazdasági szereplő számára is megkönnyítheti, hogy megbirkózzon az EU HÉA-ra vonatkozó szabályozásával.

Ha egy, a weboldallhoz hozzáférő vevő esetében érzékelik, hogy uniós helyszínről jelentkezett be (valószínűleg földrajzi elhelyezkedést érzékelő szoftver segítségével), akkor automatikusan arra az EU-honlapra irányítják, ahol a HÉA-kötelezettségek az ügyletekre vonatkozó rendes eljárások részét képezik. Az esetek túlnyomó többségében ez problémamentesen működik, előnye pedig annak biztosítása, hogy az EU-ban székhellyel rendelkező vevőknek történő eladások a HÉA-ra vonatkozó megfelelő módon történnek, mivel az egyéb ügyletektől elkülönülten kezelik azokat.

Nem egyszerű kijátszani ezeket a rendszereket, de némi elszántsággal és tudással mégis lehetséges. Az indítékok között szerepelhet a nagyobb választék, az előnyösebb árak (amely nem feltétlenül a HÉA-nak tulajdonítható) vagy egyszerűen a rosszakarat. Bármi is az ok, azt eredményezi, hogy az uniós vevő olyan forrásból jut adóköteles szolgáltatáshoz, amely nem arra van berendezkedve, hogy uniós ügyletekkel foglalkozzon. Nem bizonyított, hogy ez széles körben elterjedt jelenség, de nehézségeket okozhat egy egyébként adókötelezettségeinek eleget tevő adófizetőnek.

Az irányelvben a küszöbérték hiánya azt jelenti, hogy az adókötelezettség egyetlen ügyletből is keletkezhet. A gazdasági szereplő számára nehéz valós időben felismerni az ilyen megtévesztésen alapuló („spill-over”) ügyleteket, így később felelősségre vonható. Ez az eredmény ésszerűen nem volt előrelátható az irányelv bevezetésekor és nincs is rá megfelelő megoldás.

Gyakorlati okokból arra kellene ösztönözni az adóhatóságot, hogy ezeket az eseti vagy nem szándékos ügyleteket ne tekintse másnak, mint amik valójában, és ameddig ilyenek maradnak, a lényegesség és arányosság összefüggésében kezeljék azokat. Szükség esetén – az előírásoknak való megfelelés és az összhang biztosítása érdekében – a HÉA bizottság megvizsgálhatná ezen esetek megfelelő kezelésének kérdését, és amennyiben szükséges, megerősíthetné azt a 29a. cikk alkalmazásával.

3.5. A vevő adókötelezett státusza

Kiemelten fontos a vevő adókötelezett státuszának ellenőrzése minden adózással kapcsolatos döntés esetében, az irányelv viszont nem nyújt iránymutatást a gazdasági szereplő számára e megkülönböztetéshez. Ebben az összefüggésben az elektronikusan nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezés általában nem különbözik a többi adóköteles ügylettől, az eladónak pedig választania kell az összes rendelkezésre álló információ alapján. Az egyik szempont, ami miatt ezek a szolgáltatások egyediek, az, hogy az elektronikus szolgáltatásokhoz kapcsolódó legtöbb ügylet azonnali jellegű, azaz kevés az idő a döntések megfontolására vagy utólagos kiigazítására.

Egyes gazdasági szereplők úgy érveltek, felhatalmazást kell kapniuk arra, hogy csak a valós időben ellenőrzött információk alapján tehessenek megkülönböztetést a HÉA információcsere-rendszer (VIES) adatbázisa alapján. Bár ez felületesen ésszerűnek tűnik, számos hátránnyal jár. Annak ellenére, hogy a VIES on-line szolgáltatás, mely lehetővé teszi egy vevő HÉA azonosítószáma érvényességének azonnali megerősítését, nem szolgálhat végleges iránymutatásul az adókötelezett státusz megállapításához. Ez egy összetett folyamatnak csupán részlete. Mindazonáltal a VIES egyelőre üzleti vállalkozás azonosítására szolgáló eszköz és az ellenőrizhető HÉA-szám hiánya a legtöbb esetben meggyőző jelzés arra vonatkozóan, hogy a szolgáltatást nyújtó első megközelítésre nem adóköteles gazdasági szereplővel áll kapcsolatban. A Bizottság tovább folytatja a VIES minőségének és funkcionalitásának javítását. Nemrégiben az üzleti vállalkozásoktól érkező kérésekre válaszul a VIES kiterjesztésre került az ellenőrzésre irányuló kérések csoportos kezelése céljából.

Mindazonáltal tisztázásra és összehangolásra szorul, hogy általában milyen szintű ellenőrzés fogadható el az on-line ügyletek esetében. Egyes tagállamok a kis értékű, valós idejű ügyletek esetében már jelenleg is elfogadnak egy egyszerű nyilatkozatot a vevő részéről, de ezt valószínűleg nem minden hatóság tartja elfogadhatónak.

Ezt a kérdést tovább kell vizsgálni, különösen ha bizonyítható, hogy az elektronikusan nyújtott szolgáltatásokat különleges megfontolások tárgyává kell tenni.

3.6. Az egyenértékűség kérdése

Mint már említésre került, kibővültek az irányelv hatálya alá tartozó kereskedelmi tevékenységek. Egyes esetekben – vagyis amikor a piac könnyen elfogadta az új alkalmazásokat – ez organikus növekedés útján történt. Más esetekben a hagyományosról a digitális médiára történő átállás útján valósult meg. A kiadóipar számára jelentősek és hosszútávúak a hatások.

Ez az iparág a hatodik irányelv nyomtatott anyagokról szóló H. mellékletében szereplő, a csökkentett HÉA-kulcsra vonatkozó rendelkezések előnyeit élvezte. Ezen intézkedés előnyeit széles körben nagyra értékelik és általában a tágabb közpolitikai célkitűzésekhez való fenntartható hozzájárulásnak tekintik. Amikor a 2002-es irányelvet megvitatták, gyakran felmerült az a kérdés, hogy az on-line kiadásra alkalmazható lenne-e egy egyenértékű intézkedés a különböző elosztási csatornák közötti semlegesség miatt. A digitalizálás irányába történő elmozdulás jellege azonban számos akadályt jelentene. Az elektronikus kiadás számos olyan funkció

előtt nyitja meg az utat, melyek egyre inkább eltávolítják a szolgáltatást a hagyományos nyomtatástól és azt az általános elektronikus kommunikáció és terjesztés felé közelítik. Hiábavaló lenne megkísérelni, hogy egyedi adózás céljából egy on-line tartalmú kategóriát a nyomtatott anyaggal való közvetlen egyenértékkel azonosítsanak illetve különítsenek el.

A digitalizálás folytatódik, az iparág pedig átmeneti szakaszban van. Az újságolvasás folyamatosan háttérbe szorul, még a hirdetési bevételek is stagnálnak az on-line források fejlődésével párhuzamosan. A könyvek tartalmát (legalábbis technikailag) könnyen és széles körűen digitalizálják. A vevők egyre inkább on-line terjesztési céllal létrehozott digitális tartalmat vesznek igénybe. A Bizottság digitális könyvtárak létrehozására irányuló kezdeményezése¹⁰ figyelembe veszi ezt a folyamatot, csakúgy mint az európai kulturális örökség és tudományos ismeretanyag tárolásának szükségességét. Nehéz elképzelni, mi módon lehetne előnyösen kihasználni a fiskális intézkedéseket ebben az esetben. A H. mellékletben szereplő csökkentett adókulcs nem alkalmazható könnyen a digitális környezetre. A digitalizálásra történő átállás során semmi nem kérdőjelezi meg azonban a nyomtatott anyagokra vonatkozó, csökkentett HÉA folytonosságát. A valóságban azonban növekszik az intézmények – például egyetemek és könyvtárak – által fizetett, vissza nem téríthető HÉA. Bár ismert előtte a kérdés, a Bizottság mégis úgy gondolja, nem ezúton kell megoldást találni a problémára.

3.7. Szerencsejátékok

2003 óta jelentős növekedés történt az on-line sorsolós játékok, szerencsejátékok és fogadások területén.

Sok esetben olyan on-line elektronikus játékról vagy elektronikus felületről van szó, ahol a résztvevők egymással fogadnak vagy azért játszanak, hogy a „közös nyereményből” kivegyék a részüket. Gyakran a szolgáltató nem a „bázis” vagy a fogadóiroda szerepét tölti be, hanem inkább díjköteles hozzáférésből vagy felhasználásból származó jövedelemre tesz szert. A kínálat nyilvánvalóan olyan, az irányelv szerint adóköteles, elektronikusan nyújtott szolgáltatás, melyre HÉA-t kell kivetni.

A fogadások és szerencsejátékok a hatodik irányelv 13. cikke (B) pontja f) alpontja értelmében mentesülnek a HÉA alól, de csak az egyes tagállamok által megállapított feltételek és korlátozások mellett. Ez lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy kiválasszák azokat a tevékenységeket, melyeket mentesíteni kívánnak, ez viszont azzal a következménnyel jár, hogy a külön nem mentesített, fogadáshoz és szerencsejátékhoz kapcsolódó tevékenységek HÉA-kötelesek. A mérlegelés lehetősége azonban korlátozott, az Európai Bíróság számos ítéletében meghatározott semlegesség elve miatt¹¹.

Az EU-n kívüli gazdasági szereplők által elektronikusan biztosított fogadás és szerencsejáték esetében az adózás helye az a helyszín, ahol a szolgáltató székhellyel

¹⁰ COM(2005)465 végleges, 2005.9.30. – A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: „i2010: digitális könyvtárak.”

¹¹ Pl. C453/02 és 462/02 Slinneweber közös ügy, valamint C-283/95 ügy (Fischer).

rendelkezik, az adózás pedig a vevő székhelye szerinti tagállam által alkalmazott adómentesség módjától függ. Ha egy tagállamban székhellyel rendelkező gazdasági szereplő a szolgáltató, akkor az adózás helye az a helyszín, ahol a szolgáltató székhellyel rendelkezik, az adózás pedig az adott tagállam által alkalmazott adómentesség természetétől függ.

Amennyiben a szerencsejátékokhoz kapcsolódó ügyletek nem adómentesek, az Európai Bíróság C-38/93 sz. ügye¹² kapcsán megállapított módon kell kivetni a HÉA-t. Ezen ítélet értelmében az adóköteles összegnek a műveletből származó nettó bevétel tekintendő, nem pedig a játékban fogadott teljes összeg. Ez az értelmezés azonban az ügy egyedi elemeire épül, más esetben¹³ viszont a Bíróság eltérő álláspontra helyezkedett egyes szerencsejátékokat illetően.

E szabályok on-line szerencsejátékokra és fogadásokra történő alkalmazásának helyes értelmezése tisztázásra szorul, különösen ha úgy tűnik, hogy tagállami szinten az eltérő adóztatás indokolatlan terhet ró az adófizető gazdasági szereplőre. Ehhez további vizsgálatra lehet szükség, különösen ha változnak az EU-ban székhellyel rendelkező gazdasági szereplő által on-line nyújtott szolgáltatások adóztatására vonatkozó meglévő szabályok.

3.8. Nyilvántartások vezetése és hozzáférhetővé tétele

A nem letelepedett gazdasági szereplők esetében a hatodik irányelv nyilvántartások vezetéséről és az ezekhez való hozzáférésről szóló 26c. cikkének B. bekezdése (9) albekezdése azt a valóságot tükrözi, hogy nem rendelkeznek székhellyel az EU-ban. Nem alkalmazható a megfelelésre használt rendes ellenőrzési és auditeljárás, ha egy üzleti vállalkozás távoli helyszínen működik. Maga a távolság problémát okoz, melyet az irányelv elég nyíltan kezel, azt kérve, hogy a nyilvántartásokat kellő részletességgel vezessék az adóbevallás alátámasztása érdekében. E nyilvántartásokat az érintett adóhatóságok kérésére elektronikus úton is rendelkezésre bocsátják és 10 évig megőrzik.

E kötelezettségek teljesítését illetően a gazdasági szereplők nem jeleztek nehézségeket. Az adóhatóságok sem jeleztek problémát a különös szabályozás keretében benyújtott HÉA-bevallások helytállóságának ellenőrzése során. A hatodik irányelv 22a. cikkében egy hasonló rendelkezés lehetővé teszi az adóhatóságok számára, hogy általában távolról is ellenőrizhessék a nyilvántartásokat. Annak kapcsán, hogy az adóhatóságok nem jeleztek problémát, esetleg figyelembe kell venni, hogy nem bizonyított, hogy a tagállamok rendszeresen alkalmazzák ezeket a rendelkezéseket.

4. KÖVETKEZTETÉSEK

Az irányelv gyakorlati végrehajtásának ellenőrzése során 2003 óta következetes és széleskörű kapcsolatépítésre került sor a tagállamokkal és számos érintett gazdasági szereplővel. Ez lehetővé tett a Bizottság számára, hogy minden esetlegesen

¹² Glawe kontra Finanzamt Hamburg-Barmburg-Uhlenhorst – C-38/93 ügy.

¹³ Town and Country Factors Limited kontra Commissioners of Customs and Excise – C-498/99. ügy.

aggodalomra okot adó kérdést feltárjon és időben ellenőrizze alakulásukat. Az esetek többségében viszonylag kis jelentőségű kérdésekről volt szó, vagy olyanokról, melyekre a megoldást máshol kellett keresni. Szükség esetén a Bizottság továbbra is ellenőrizni fogja ez utóbbi aggályokat annak biztosítására, hogy kielégítő megoldást találjanak rájuk.

Bizonyosan megállapítható azonban, hogy valamennyi érdekelt félre nagyon kedvezőtlen hatást gyakorolna, ha elmaradna az irányelv hatályának meghosszabbítása. Az elmúlt három év tapasztalata alapján ez a következtetés vonható le. A javasolt meghosszabbítás lehetővé teszi a nem letelepedett gazdasági szereplőkre vonatkozó különös szabályozás közelítését az általánosabb egyablakos ügyintézési rendszerhez. A fentiekben említett technikai kérdések közül néhány horizontális jellegű, így jobban kezelhetők tágabb összefüggésben.

Az egyablakos ügyintézési rendszer teljeskörű megvalósítása érdekében a Bizottság továbbra is figyelembe veszi az adóhatóságok és a gazdasági szereplők – az elektronikusan nyújtott szolgáltatások rendszerének alkalmazása során szerzett – tapasztalatait.